

Een nawoordje bij onze memorabele **Paris-Roubaix** rit van gisteren.

Zoals afgesproken zijn we om 7u45 vertrokken met vier Roland, Leen, ik en nog één Blauwe Wimpellist onze Flandriën Joeri. Na één uurtje rijden waren we aan Carrefour de l'Arbre. Even dachten we aan een invasie van verklede Vlaamse supporters, maar het werd ons al vlug duidelijk dat het de Franse gendarmes waren, die werkelijk alle zijwegen in de omgeving van Carrefour de l'Arbre afzetten.

Zelfs onze parkeer plaats waar we de laatste 10 jaar onze auto zetten was nu verboden terrein. De gendarmes wilden ons doorzenden naar een parking van motorhomes enkele kms verder. Joeri haalde zijn beste Frans boven om die mannen te overtuigen dat er geen bakken bier maar MTB's in onze auto lagen maar er was geen praten aan.

Zelf de reporters van France 3 kwamen met hun camera's aangelopen en wilden meer uitleg van Joeri wat hij dan ook maar al te graag deed.

We stalden dan maar onze auto's een eindje verder in Cysoing op een mooi parkingske voor ons alleen. Nog even overleggen welke kledij we nu zouden aantrekken want de zon was al in volle glorie aanwezig.

Ik was een beetje licht gekleed maar Roland zorgde met een strak tempo even buiten Cysoing waar er al venijnige hellingetjes zijn dat ik geen kou meer had. Zo ging het verder met een stak tempo en zonder een meter verkeerd te rijden tot aan het bos van Wallers of zoals de Fransen het zeggen Foret D'Arenberg.

Hier zagen we nog net de mannen van Kartusha met Pozzato voorbij denderen. En denderen is het want met zijn 5 sterren is deze strook werkelijk een van de zwaarste. Eenmaal deze strook verteerd stonden de camera's er opnieuw deze maal van oa. Focus en andere zenders, en een pak reporters maar niet voor ons maar voor de mannen van Quick Step die ook in aantocht waren.

Uit ervaring weten we dat we niet moeten wachten en dat ze ons wel zullen inhalen. We besluiten dan maar mee te rijden met Johan Museeuw die pas een lekke band hersteld had en op stap was met een groep Amerikanen. Onze wegen zullen de ganse dag elkaar kruisen. Even verder staan de mannen van Armstrong t.t.z Radioshack met oa.Sébastien Rosseler. Met geregelde tussenpozen krijgen we de ene kasseistrook na de andere en we verteren ze alle vier wonderwel met de MTB is het werkelijk best te doen.

Met Roland erbij hebben we werkelijk de beste parkoerskenner mee die je kan denken en van iedere strook weet hij de naam en toenaam. En ook nog enkele anekdotes zoals hier brak Hincapie zijn stuur of, zette Museeuw zijn zegevierende tocht in, in 2002, of hier kreeg Hoste die vlag in zijn wiel .

Halverwege kasseistrook 13 Beuvry a Orchies hebben we onze jaarlijkse afspraak in een cafeetje op de hoek in de zon. We mogen van de bazin een tafeltje en enkele stoelen buiten zetten, terwijl we een rijsttaartje eten komen eerst Milram daarna Rabobank en BMC en even later Quick Step met in hun spoor de Lampre's voorbij. Joeri besluit om een beetje voor ons te vertrekken zijn tapbanden waar hij mee rondrijd beginnen hun tol te eisen, de volgende keer zal hij ook maar sliks monteren zoals wij denk ik. (**noteer alvast, als je meegaat monteer sliks**)

We hebben nu 70 km nog 50 te gaan en we vertrekken opnieuw met volle moed. Vanaf hier is het terrein terug een beetje golvend en dat doet soms pijn. Ook iedere keer dat je over de TGV of over de snelweg moet weigeren de kuiten een beetje dienst.

Er zijn nog 12 kasseistroken te gaan en Roland houd het tempo strak op de tussenstroken. Ik zorg er dan wel voor dat we op de keien goed vooruit komen. Leen verteerd de stenen ook veel beter dan de vorige jaar en neemt geregeld het voortouw.

Nu en dan worden we vergezeld van fietsers van alle nationaliteiten die werkelijk met het duurste materiaal over de keien denderen.

Zo komen we in de omgeving van Cysoing waar de echte finale begint, nu volgen met kleine tussenpozen Templeuve Bourghelles Camphin-en-Pévele en Carrefour de l'Arbre. Allemaal stroken van 4 en 5 sterren, maar we laten ons niet pramen en nemen deze met de grote versnelling en denderen die arme fietsers op hun lichte koersfietsen zo voorbij hé Roland.

Aangekomen aan Carrefour de l'Arbre drinken we naar jaarlijkse gewoonte onze Orval en bespreken uitvoerig onze belevenissen, we nemen ons voor dat we volgend jaar bij leven en welzijn terug van de partij zullen zijn, wat er zeker niet zal aan ontbreken. (u ook?)

Sportieve groeten

Jozef Vanhoutte